

[Indenrigs- og boligministeren.]

er blevet mindre værd, og vanskelighederne ved at skaffe passende lokaler er blevet større, så i den udstrækning, hvori de pågældende er blevet boende, er det naturligvis rimeligt at tage et menneskeligt hensyn.

Det ærede medlem hr. Bouet var inde på nogle betragtninger, som også det ærede medlem hr. Melchior Kjeldsen var inde på. Det drejer sig om den modstand, som kvarterets befolkning ville yde mod kravet om, at den nu skal flytte bort. Den hænger ved det gamle kvarter, det er der næppe nogen tvivl om. Jeg tror, man engang har søgt at danne sig et vist overblik over, hvad der blev af dem, der flyttede fra kvarteret, da saneringen af en del af det blev gennemført i begyndelsen af 40'erne. De blev i vid udstrækning henvist til byggeriet i byens udkanter, f. eks. til byggeriet oppe på Bispebjerg, men jeg tror nok, man har konstateret, at en hel del af dem er vendt tilbage til det gamle kvarter, og det vil jeg tro vil være noget, der vil gentage sig. Det vil vel derfor være en naturlig sag, som det ganske vist først og fremmest er Københavns kommunes sag at beskæftige sig med, at tillade de pågældende at bytte de lejligheder, man kan stille til rådighed for dem, således at de måske derigennem kan komme nærmere de gader, som de tidligere kunne færdes i. Men en ting kan man i alt fald ikke erstatte, gaderne har skiftet fuldstændig karakter, og på de gamle tomter vil der blive store pladser og moderne forretnings- og beboelseskvarterer. Bøjede vi os for det synspunkt, som ligger i ængstelsen for miljøforandringen — hvad de ærede medlemmer heller ikke har gjort, det viser deres tilslutning til lovforslaget —, ville vi i virkeligheden aldrig nogensinde kunne komme i gang med en opgave som denne.

Med disse bemærkninger vil jeg endnu en gang takke de ærede ordførere for deres tilslutning til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Korsgaard): Den følgende sag på dagsordenen må foreløbig udgå, da den højtærede udenrigsminister

ikke kan være tilstede her i tinget i øjeblikket på grund af et andet presserende møde.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om yderligere forlængelse af lov om en dansk besættelsesstyrke i udlandet.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 493).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Som det er det høje landsting bekendt, har der i en årrække bestået en overenskomst mellem den britiske og den danske regering om et dansk bidrag til besættelsesopgaverne i Tyskland. Sålænge besættelsesstatutten mellem forbundsrepublikken Tyskland og de nuværende okkupationsmagter ikke er ophævet, hviler det trufne dansk-britiske arrangement på de tidligere overenskomster, der er forlænget ved noteudveksling mellem den danske og den britiske regering.

Imidlertid er det reelle indhold af de trufne beslutninger i nogen grad ændret i løbet af det sidste par år, nærmere betegnet efter oprettelsen af det vesteuropæiske forsvar under en fælles enhedskommando. Ved dannelsen af de forskellige regioner i Vesteuropa, herunder nordregionen, bestående af Danmark og Norge, hvis forsvar begynder ved Elben og slutter ved Nordkap, har de danske styrker nu også en anden opgave end den rent formelle besættelsesopgave; spørgsmålet om en militær sikring af Danmarks sydgrænse har været genstand for løbende overvejelser i de senere år, og disse overvejelser fortsættes.

Under disse omstændigheder vil det efter min mening være lidet formålstjenligt, for ikke at sige bagvendt, at ophæve den gældende overenskomst om bevarelsen af et dansk troppekontingent syd for grænsen til sikring af vore egne interesser. Spørgsmålet må derfor i dag ses i et større perspektiv end tidligere, og under hensyn hertil kan jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Henry Hansen: Jeg kan give mit partis tilslutning til, at loven om opretholdelse af en besættelsesstyrke i Tyskland forlænges